सम्बोधन, ल्लो. (सं+ब्ध+ल्य्ट्।) धन्यत ध्यासतस्य कार्यान्तरे नियोजनार्यमाभिमुख्य-विधानम्। यया है विश्लो। इति व्याकर्णम्॥ हे वृत्त है सत है पाल इंत्यादावचेतने तूप-चारः। इति दर्गादासः॥ तत्पर्यायः। भाम-न्त्रणम २। इति हैमचन्द्रः ॥ सम्बद्धिः ३। इति मुग्धबोधः ॥ (यथा, साहित्यदर्पणे ।६।५१३। 'मम्बोधनोत्तिप्रत्युत्तौ कुर्य्यादाकाश्रभाषितै॥" मभनी, स्ती, कुट्टनी। इत्यमरः। २। ६।१८॥ ''हे परपुरुषेण सह परनारीं योजयन्यां कुटुनी इति ख्यातायाम्। कुट्टयति छिनत्ति स्त्रीपुरुष-वैमत्यं कुट्टनी नन्धादिः। ग्रं कल्याणं भनते निक्पयति श्रमली भल ङ निक्पणे पचा-दिलादन नदादिलादीप प्रभानी तालव्यादि: सम्यक् भलते सभलो दन्यादिरित्यन्ये।"इति भरतः॥

सकाव:, पुं, (सं + भू + चप ।) हेतु: । उत्पत्ति: । सकावित:, वि, (सं + भू + णिच + क्त: ।)सन्वा-(यथा, त्रार्थ्यासप्तश्राम्। ४५८। "महता प्रियेण निर्मितमप्रियमपि सभग ।

सद्यतां याति।

मुत्रसभावेन यीवनविनाधनं न खलु खेदाय॥") मेलकः। श्राधेयस्य श्राधारानितरिक्तलम। इति मेदिनी ॥ मङ्गीतः । श्रपायः । इत्यज्यः ॥ वर्त्तमानकत्वीयाई हो दः। इति हमचन्द्रः॥ मभायाः, पुं, (मं + भू + यत्।) कपित्यः। इति

शब्दचन्द्रिका ॥ समावनीये, वि॥

मभारः, पुं, (सं+ भू + घण्।) सभातिः। समूहः । इति मेदिनौ ॥ सर्व्वपूर्णत्वम् । इति विकार्डभेषः॥ (यज्ञादिकार्य्यापकर्णद्यम। यथा, देवीभागवते। १। १८। २३।

"काला तथा मखं पूर्णं करिष्णामि तवापि वै। सावत् कुरुव राजेन्द्र सभारन्तु शनै: शनै:॥" तथा तत्रेव। २। ६। ४।

"विवाहायंच्य समारं रचयामासतुर्व्य ने ॥" मंग्रहः। इति मिलनायः॥ यथा, कुमारे।

"पर्यायमेवापुत्स्ज्य पुष्पसभारतत्पराः। उद्यानपालसामान्यस्तवस्तमुपासते॥")

सभावनं, क्री. (समावयत्यनेनेति । सं + भ + षिच् + खुट्।) चलङ्कारविशेष:। यथा,--"मभावनं यदीदं स्यादित्यहीऽन्यस्य सिद्धये। यदि शेषो भवेदता कथिताः स्युग्णास्तव॥"

इति चन्द्रालोकः॥

मभावनं क्रियामु योग्वताध्ववसाय:। इति म्खर्वाधव्याकरणम्॥ (सन्धावके, वि। यथा, भागवते। ४। १०। २६।

"प्मान् योषिट्त सीव चात्मसभावनीऽधमः। भृतेषु निरतुक्रीशो नृपाणां तद्वधीऽवधः॥") मभावना,स्ती,(मं + भू + णिच् + युच् । टाप्।) उत्करकोरिकमंगयः। मंपूर्वकात भू क गुडि-चिन्तयोरित्यमात्। जीषियन्यौत्यादिस्त्वेणान-प्रत्ययनिष्यता । यद्या, "एवं कोळां ग्रे श्रीत्कळा-

क्यं समावनात्वमपि विषयताविशेषः। इति ध्येयम्।"इति सल्यतिपचचिन्तामणिदीधिति-गादाधरी ॥ धूमदर्शनानन्तरं वक्क्यादिव्यवहा-रस्त सभावनामात्रादितिकु समाञ्जलिटीकायां इरिदास:। पौराणिकास्तु सन्धवनामकं प्रमा-गान्तरं मन्यन्ते तल्यमाण्जन्या प्रमितिः सभावना इति वदन्ति। तन्त्रतन्तु न चतुष्टय-मैतिह्यार्थापत्तिसभावाभावप्रामाख्यात इति सृतेणीपन्यस्य शब्द ऐतिह्यानशीन्तरभावादनु-मानिऽर्घापत्ति-सम्भवाभावानामनर्घान्तरभावा-चाप्रतिषेध इति सूत्रेण भगवदच्यादपाद-र्निराह्मतम्। निश्चित्ये ति उत्तरकोटिकसन्धा-वनीपसत्त्वां इति तिथ्यादितत्त्वे स्मात्तेभद्दाः चार्थि लिखनन्तु सभावनाग्रब्दस्य संग्रयमात-परतया सङ्मनीयम । इति नानाग्रन्येभ्यः संग्टहीतम ॥

वनाविशिष्टः। सन्भवनयोग्यः। बहुमतः। यथा, भगवद्गीतायाम् । २ । ३४।

"श्रकी तिं चापि भृतानि कचियच्यन्ति तेऽव्य-याम्।

मभावितस्य चाकीर्त्तिमारणाटितरिचर्त॥" "समावितस्य बहुमतस्य।" इति तहीकायां श्रीधरस्वामी॥

समाधगं, की,(मं + शाव + खुट्।) कथनम्। त्रालापनम् । यया,---

"क्रते सन्धाषणादेव चेतायां स्पर्शनेन तु। द्वापरे त्वर्यमादाय कली पतित कर्मणा ॥" दत्यद्वाहतत्त्वम्॥

सम्बाषा, स्त्री, (सं+भाष+श्रङ्। टाप्।) सकाषणम्॥

सिकाः, वि, (सं+भिद्+ काः।) सस्यगभेद-विशिष्टः। यथा,—

"सिक्सिक्रकांस्थवद्वीषी निरिति वदनादयम्। कास दत्यचर्त लोके तालव्यान्तो न कोर्त्तित:॥" इति प्राचीनकारिका॥

सन्धः, वि, (सं + भू + "विप्रसंभ्यो ड्रमंज्ञायाम्" ३।२।१८०। ४ति डु:।) समावति य:। दति मुग्धबोधव्याकरणम्॥

चन्ध्रतः, ति, (मं + भू + तः।) उत्पन्नः। यथाः मार्कण्डेयपराणि। ८४।३४।

"द्रत्वे तत् कथितं भूष सन्भता सा यथा पुरा। देवी देवग्रीरिभ्यो जगस्य हित विगा।" सम्भतविजयः पं, (सम्भतो विजयो यस्य ।) युत-

केवलिमंज्ञकवीद्वविश्वः। इति हमचन्द्रः॥ मम्यममुखानं, क्रो,(सभ्य मिलिता समुखानं कर्माकरणं यत्र।) सिलिलैकमत्या बणिजां कर्माकरणम् । तत्त् विवादपद्विशेषः । यथा,

सभायममुळानं नाम विवादपदमिदानीमभि-दधाति।

"समवायेन बणिजां लाभार्यं कर्मा कुर्व्यताम। लाभालाभी यथाद्रव्यं यथा वा संविदा करी॥"

सब्बें वयमिदं कर्मा मिलिता! कुर्मा इत्येवंक्षा सम्प्रतिपत्तिः ममनायस्तेन ये बण्डिन्टनर्त्तक-प्रभृतयो लाभनिय्मवी भूला प्रातिम्त्रिकं कर्म कुर्व ते तेषां लाभालाभाव्यचयौ यद्याद्रव्यं यन यावद्वनं पच्यग्रहणाद्ययं दत्तं तटन्सारेणाव-सेयौ । यहा । प्रधानगुण्भावपर्यासी वनयास्य भागद्वयस्यको भाग दत्वेवंक्षयवा संविदा सम-येन यया संप्रतिपत्ती तथा वेदितच्या। किन्द्र। "प्रतिषिद्धमनादिष्टं प्रमादात् यञ्च नाशितम्। स तह्यादिप्रवाच रचिताद्दशमांशभाक्॥" तेवां सकाय प्रचरतां मध्ये पण्यमिद्मित्यं न व्यवहर्त्त व्यमिति प्रतिविद्यमाचरता यत्राशितं चनादिष्टमननुजातं वा कुर्व्वाणन तथा प्रमा-दात प्रचाहीनतया वा येन यनामितं म तत्-पण्यं बणिगभ्यो दद्यात । यः प्रनस्तेवां सध्ये चीरराजादिजनितात् व्यसनात् पण्यं पालयति म तस्त्राद्वितात पर्णात दशममंशं लभते। "अर्घप्रचिपणादिंशं भागं गुल्कं नृपो हरेत्। व्यामिइं राजयोग्यञ्च विक्रीतं राजगामि तत्॥" इह यतः पर्ण्यसीयम्सं इत्यघेस्तस्य प्रक्षेपणात राजनिक्षणाडेतीरसी मृत्यादिंगतितमसंग्रं श्रस्कार्यं ग्रह्मीयात । यत पुनर्व्यासिडसप्यक्ष न विक्रीयसितिराचा प्रतिपिडम । यश राजयांग्यं माण्कायप्रतिषिडमपितदात्रे यनिवेदा नाभ-नोभन विक्रीतश्चे द्राजगामिस्न्यद्र।निर्पेशं तत् सर्वं पखं राजापहरेदिलयः। "मिथा वदन परीमाणं शुन्तस्थानाद्याम्रत्। दाप्यस्वष्टग्णं पञ्च सव्याजक्रयविक्रयी ॥" यः पुनर्वणिक्युरुक्वचन्नार्यं परीमाणं निष्ठ ते गुल्क यह गुस्थाना हापसरति यसाम्बेटमस्य

वेत्येवंविदादास्पदीभृतंपर्यंकीणाति विकीगीने वा ते सर्वे पग्याष्ट्रगुणं दग्छनीयाः। अपि च। "तरिकः स्वनजं गुल्कं गृह्म दाप्यः पणान्दग्र। ब्राह्मण्यातिविश्यानामेतदेवानिमन्त्रणे॥" गुरकं हि दिविधं खन्जं जनजञ्च। तन खन्-जमर्घप्रचिप्यादिंगं भागं जुल्कं स्यो इर्-दित्वज्ञम्। जनजन्तु मानवेऽभिहितमः।

"पर्वा यानं तरे दाप्यं पुरुषोऽई पणन्तरे। पादं पग्रय योषिच पादाई रिक्रकः प्रमान ॥ भाग्डपूर्णानि यानानि तार्यं दाघ्यानि सारतः रिक्तभाखानि यत्किञ्चित प्रमामञ्जापरिच्छदाः॥"

गुल्कड्येऽप्ययमपरी विशेष:।

''न भित्रकार्षापणमस्ति गुल्क न शिलाइनी न शिशी न दृते।

न भैक्यनके न हतावश्ये

न चीत्रिये प्रविज्ञते न यस्ते॥" इति । तीर्थात्र्वनिति तरो नावादिस्तज्जन्यगुल्केऽधि-क्रतस्तरिकः स यदा खलोइवं ग्रल्कं ग्रह्माति तदा दश्यणान दण्डनीयः। विशो वैश्म प्रति-वैश इतिखवेशमाभिम्सं खवेशमपाखंस्यं चीचते तत्र भवाः प्रतिवेश्याः । ब्राह्मण्। य तं प्राति-विश्वास बाह्मणपातिविश्वास्तेषां युतहत्तसम्प-